

D E L F O L K L O R E

“El porc de l'amo”

Entre els costums característics del nostre poble en la passada centúria, n'hi havia un que a ben segur ha passat desapercebut dels amants de recollir les dades i fets típics de la nostra gent al través de la Història.

Es refereix aquest, a un original costum que tenien els veïns del carrer d'Agustí Vinyamata (abans dels Caputxins), en el tros comprès entre el carrer de Tetuan (o fàbrica Codina), fins on es contrueix actualment el nou traçat de la via ferrada.

Va desaparèixer a cosa de 70 anys enrera, per determinació de la senyora del propietari de les cases que el realitzaven, la qual les havia hereditat del seu pare, el constructor.

Era tan sols la paga de l'inquilinat. Es pagava cada any, i la forma en què s'efectuava era el més pintoresc i divertit de la vila en aquells temps. L'objecte que servia per a fer la paga, era un porquet que es comprava a primers d'any i es mantenia i engreixava fins acabar-lo; després se'l venien, pagaven el lloguer anyal, que era d'una unça d'or, equivalent a 16 duros, i si els sobraven diners, (que pocs o molts sempre els en quedaven), compraven un altre porquet per a fer les mateixes operacions, i així successivament.

Pero això no tindria res de pintoresc i atractiu si no fos que el porquet en qüestió, que passava la nit a una cort construïda expressament per aquesta finalitat, durant el dia era tret a fora la façana de davant i allí prenia el sol tot el dia amarrat a unes estakes i anelles, que el mateix propietari havia fet posar, i quan passaven els vianants i contemplaven aquell porc davant de cada portal a tot el llarg d'aquesta part del carrer, sorgia la frase popular d'aquella època: —Mira el porc de l'amo!

Es mantingué aquest costum, com hem dit abans, fins que la senyora del llavors propietari, a força de voluntat i tenacitat, aconseguí del seu marit l'abolició d'aquell sistema de pagament, que ell religiosament conservava, per haver-lo instaurat el seu sogre i malgrat que l'adjectiu no li era